

РЕШЕНИЕ

№ 4916

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 04.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11310** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. С. И., [ЕГН], подадена чрез адв. Р. Г., срещу Решение № 32-391188/14.11.2022 г. на Директора на ТД Митница В., с което са извършени корекции в данните на МД MRN21BG002002045716R1 от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока № 1, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. Твърди се, че в издаденото решение са включени мотиви и доказателства, които не са предоставени на жалбоподателя на изразяване на становище по тях в отправеното към него Съобщение с рег. №[ЕИК]/14.09.2022 г. по чл. 22, пар. 6 вр. с чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Твърди се, още че посоченото в решението, че жалбоподателят не е представил информация за себестойността на МПС от производителя не кореспондира с обективната истина, т.к. такава не е изисквана от него, както и че е в тежест на митническите органи да обосноват и докажат неприложимостта на чл. 74 § 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Посочва, че на осн. чл. 8 § 1, буква а) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 г., в съобщението, упоменато в чл. 22 § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се посочват

документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение, което в случая не било сторено. Излагат се съображения в посока, че на жалбоподателя е отнето правото да се запознае с основните документи, използвани при издаването на процесното Решение, както и правото да изрази конкретно и ясно становище по тях. Твърди, се че е налице съществено нарушение на чл. 35 от АПК – фактическите основание за издаване на акта не са издадени ясно и конкретно, доколкото административният акт е издаден без да са обсъдени предоставените от А. И. възражения. Оспорва се извода на органа, че в приложената фактура и проформа фактура не са посочени съществени реквизити и счита, че последното не може да служи като мотив, с който да бъде отхвърлен метода на договорната стойност по чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Възражава се срещу извода, че жалбоподателят не е оказвал съдействие за предоставяне на информация и документи. Възражава се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила от стока № 1 на МД с MRN 21BG002002045716R1 и срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се излагат подробни съображения. Твърди се още, че издаденото решение е в противоречие и със съдебната практика на СЕС. Моли съда за отмяна на решението като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата, на основания изложени в нея, като изтъква, че в решението е отхвърлен методът на договорната стойност по член 70 от Регламент (ЕО) 952/2013, но от МД, представена на л. 55 от делото, в клетка 4/16, е видно, че всъщност при декларирането, митническата стойност е била определена по метода на член 74, параграф 3 от Кодекса. Претендира разности, за които представя списък.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница В. към Агенция „Митници“, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата по съображения, изложени в писмените бележки, депозирани по делото на 28.06.2023 г. /л. 149/. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С митническа декларация с MRN 21BG002002045716R1 от 04.03.2021 г. А. С. И. е декларирал на режим „допускане за свободно обръщение“ стока „лек автомобил употребяван марка: М.; модел: ГЛ 550 тип: бензин; бр. места: 5 първ. рег.: 20090102; цвят: бял; раб. обем: 5461 куб. см.; мощност: 285 kW DIN; двиг. №: неоткрит, шаси № 4JGBF86E19A526858“, код по Т. [ЕГН], 2358,68 кг. бруто и него тегло, държава на износ САЩ, деклариран произход САЩ, с обща фактурна стойност 2050 USD (стойност на автомобила 1600 USD я стойност на океанския транспорт 450 USD), при курс за 1 USD - 1,62175 лв., условие на доставка DAP С.. Продавач на стоката е американското дружество EAST WEST TRADE. Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура №10487 от 14.01.2021г., талон за превозното средство, линеен коносамент № HLCULGB210100577,

спедиторски коносамент № HBOL2457, пълномощно, документи за платени държавни вземания.

Декларирана митническа стойност в размер на 3324,59 лв., определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана съгл. чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирани“, и „с повреди“ в ТД Митница В.. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, внесени от САЩ, едно от които е внесения употребяван автомобил по митническа декларация с MRN 21BG002002045716R1 от 04.03.2021г. С оглед на това са предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество.

С писмо № 32-236499/22.07.2021 г. /л. 53/ и писмо от Ц. №32-273997/26.08.2021г. от страна на българските митнически органи до САЩ е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“ (с вх. № 32-177817/01.06.2022г. в Ц.) и вх. №32-201098/17.06.2022 г. по описа на ТД Митница В..

Въз основа на отправеното искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, чрез аташето по митническите въпроси към Посолството на САЩ в С., за предоставяне на информация и документи за автомобили, изнесени от САЩ и допуснати за свободно обръщение в България, за които има съмнения, че са декларирани на занижена митническа стойност, от американските митнически органи са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ (Electronic Export Information) от системата на Американската Служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ от САЩ.

Съгласно информацията във писмото, „Electronic export information“ (EEI) е американският еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни, както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. ITN (Internal Transaction Number), съдържащ се в „Electronic export information“, е номерът електронната информация за износ в системите на Американската Служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. Посочено е, че XTN (External Transactional Number) е генерираният от износителя номер на документа.

С писмо с рег. № 32-177817/01.06.2022г. /л. 64/ от Американската служба „Митници и гранична охрана“ до Агенция „Митници“ са изпратени сканирани документи „Електронна информация за износ“ - общо 60 бр., в Приложение 1 и Приложение 2- В Приложение 2, ITN X20201224111600, сред които попада допуснатия за свободно обръщение употребяван автомобил М. OL550, шаси № 4JGBF86E19A526858, тегло 2358,68 кг, с посочена цена при износ в размер на 5893,00 USD (9 556,97 лв.). Износител на стоката е EAST WEST TRADE, USA, пристанище на износ LOS ANGELES, USA, страна на получаване България.

С писмо рег. №32-235753/14.07.2022г. /л. 44/ и писмо с рег. № 32-235753/14.07.2022г. /л. 50/ до А. С. И. са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. С

посоченото писмо жалбоподателят е уведомен, че митническата стойност на процесния автомобил ще следва да се определи на осн. чл. 74 § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. в размер на 10286,76 лв. във връзка с налични данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици и данни и износ на декларация от американските митнически власти.

В определения от митническите органи срок вносителя с писмо №32-254076 от 29.07.2022 г. е дал писмени обяснения, че всички документи, относими към МД MRN 21BG002002045716R1/04.03.2021г. са представени по време на вноса. Вносителят е представил фактурата за покупко-продажба на автомобила с № 10487/14.01.2021г. и проформа фактура от 02.12.2020 г.

От страна на митническите органи е изпратена покана с вх. № 32-265507/09.08.2022 г. /л. 47/ до А. И. за даване на обяснения относно нарушение във връзка с констатирано неправилно деклариране на митническа стойност на стока по митническа декларация с MRN 21BG002002045716R1.

С писмо № 32-309177/14.09.2022 г. вносителя е уведомен по смисъла на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност да изрази становище. Писмото е получено на 23.09.2022 г., видно от известие за доставяне ИД PS 9028 004H0E Z. Депозирано е възражение с вх. № 32-360281/21.10.2022 г., чрез адв. Р. В..

Впоследствие е издадено оспореното Решение № 32-391188/14.11.2022 г. на Директор на ТД Митница В., с което на осн. основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1 , вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чп.56 от ЗДДС, чл.59 от АПК, е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока №1 по митническа декларация с MRN 21BG002002045716R1 от 04.03.2021 г. и е Определена митническа стойност в размер на 10286,76 лв. Определени са дължими суми за досъбиране МИТО - 696,22 лв.; ДДС; -1531,68 лв. или общо: 2227,90 лв. На основание чл. 77, §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 04.03.2021 г.

По искане с вх. № 32-417484/02.12.202 г. на А. С. И. е издадено Решение от 08.12.2022 г. на Директора на ТД Митница В., с което е спряно предварителното изпълнение по оспорения административен акт.

Решението е връчено на 17.11.2022 г., а жалбата срещу него е подадена чрез Административен съд София –град на 30.11.2022 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка. Представени и приобщени са и допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя с две молби от 27.03.2023 г. /л. 107 и л. 124/, както в с.з. от 04.07.2023 г. С писмо от ответника от 28.04.2023 г. /л. 129/ по делото са представени още служебна бележка рег. №32-157554/03.04.2023 г., служебна бележка рег. № 32-128951/04.04.2023 с приложена извадка от приложение № 2 от писмо с рег. № 32-201098/17.06.2022; Превод на фактура № 10487/14.01.2021 г., превод на товарителница № HLCULGB210100577 и превод на свидетелството за претърпяло щета МПС.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в

съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. Не се споделят оплакванията в тази насока.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Hungary Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именуванa Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата

им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, поради липса на каквато и да било

информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса.

Незаконосъобразно административният орган е преминал към определяне на новата митническа стойност на автомобилите по резервния вторичен метод, по чл. 74, § 3 от М., тъй като въпреки, че са направени справки в митническата система МИС ЗА, информацията от тази система не обхваща данните за всички автомобили, които са продадени с цел износ за целия ЕС, а само тези продадени с цел износ за Република България. Митническите органи е изследвана единствено информацията, която е налична в митническата информационна система за страната МИС ЗА, но не и информацията съдържаща се в самите документи, послужили за деклариране на данните. Митническите органи не са изискали съответните данни от останалите страни членки на ЕС, респ. не са налице отговори, че такива данни липсват в съответните национални бази данни, за да е потвърдено, че няма данни за сходни или идентични стоки на територията на ЕС.

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени – 1 600 щ. д. в приложения към митническата декларация документ за продажба (л. 157) и 5 893 щ. д. съгласно данни от получените с писмо от Американската служба „Митници и гранична охрана“, (писмо на Ц. с рег. № 32-177817/01.06.2022г.) документи - „Електронна информация за износ“ - общо 60 бр., в Приложение 1 и Приложение 2- В Приложение 2, ITN X20201224111600, сред които попада и процесния автомобил и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между East West Trade като продавач и А. И. като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на

декларираната митническа стойност. Същевременно обаче с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи, посочени в приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила – фактура № 10487/14.01.2021 г., издаден от East West Trade, което води да извод, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не но го признават в частта, която удостоверяват цената му. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от американските митнически власти, попълнена в митническа декларация за износ ITN X20201224111600 в размер на 5 893 щ.д., в оспореното решение е определена съответно митническа стойност при внос 10 286,76 лева. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 5 893 щ. д., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни

на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Още повече, че видно от представеното по делото писмо в превод на български език /л. 159/ от Департамент САЩ по вътрешна сигурност, Служба на САЩ за митници и гранична защита, Посолство на САЩ, С., България по отношение на вноса на превозни средства от САЩ във връзка с измамна информация на митнически декларации, е посочено, че екселска таблица в подкрепа на анализ не трябва да бъде считан за официален документ. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Американските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на А. И., подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила - фактура № 10487/14.01.2021 не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница В. е възприел, че именно заявената пред американските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура.

Видно от стр. 2 от на процесния административен акт, от американските власти са предоставени файлове със сканирани документи, представляващи Електронна експортна информация (ЕЕИ), които видно от текста на писмо рег.№ **32-177817/01.06.2022** г са еквивалент на износна декларация, от което следва да се направи извод, че съдържащата се в тези сканирани документи информация е предоставена от износителя или от упълномощен от него митнически представител. С оглед на последното, съдържащата се в ЕЕИ информация не изхожда от властите на САЩ, поради което, въпреки че писмо рег.№ **32-177817/01.06.2022**Г. е официален документ, предоставените с това писмо ЕЕИ не са официален документ и нямат обвързваща съда материална доказателствена сила.

Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че **в резултат на извършено разследване или проверка** по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Американските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на **действителната сума, която е получена от продавача** във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и

безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанийето за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница В. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите следва да бъдат присъдени в размер на 768 лв., съгласно представения по делото списък на разноските /л. 169/. Неоснователно се явява възражението за прекомерност от страна на ответника за адвокатско възнаграждение, доколкото претендирания му размер е близък до минимално установения по чл. 7, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

**Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд
София - град, I отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-391188/14.11.2022 г. на Директора на ТД Митница В., с което са извършени корекции в данните на МД MRN21BG002002045716R1 от 04.03.2021г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница В.“ към Агенция „Митници“ да заплати на А. С. И., [ЕГН], сумата в размер на 768 /седемстотин шестдесет и осем/ лева, представляваща съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: